

F. t. beslutn. vedr. behandling af kriminelle stofmisbrugere m.v.

3.4. Som led i intensiveringen af den behandlingsmæssige indsats på stofmisbrugsområdet er der – foruden de på stoffmisbrugsloven for 1995 afsatte beløb – afsat midler via satsreguleringspuljen for 1995 bl.a. med henblik på udvidelse af forsøgsordningen med behandling af kriminelle stofmisbrugere. Det indebærer, at forsøgsordningen i overensstemmelse med intentionerne i kommissoriet for arbejdsgruppen tillige kan iværksættes i Frederiksborg Amtskommune og ved retten i Helsingør.

4. Justitsministeriet stiller på denne baggrund forslag om, at der ved justitsministerens og socialministerens foranstaltning iværksættes en forsøgsordning med behandling af kriminelle stofmisbrugere som alternativ til ubetinget frihedsstraf dels i Fyns Amtskommune og ved retterne i Fyns amt, dels i Frederiksborg Amtskommune og ved retten i Helsingør. Om indholdet af den foreslåede forsøgsordning henvises til arbejdsgruppens anbefalinger i den som bilag til beslutningsforslaget optagne indstilling og til det nedenfor under pkt. 5.-12. anførte.

5. Om forsøgsordningens anvendelsesområde foreslås det som nævnt i indstillingen, kap. 3, at forsøgsordningen gennemføres indenfor rammerne af straffelovens kap. 7 om betingede domme. Forsøgsordningen vil desuden efter omstændighederne kunne bringes i anvendelse over for et mindre antal kriminelle stofmisbrugere, om hvilke der i medfør af straffelovens § 49, stk. 2, kan rejses spørgsmål om overførsel til behandling i institution under afsoning af en allerede idømt, ubetinget fængselsstraf eller optagelse i en sådan institution uden forudgående afsoning. Det forudsættes i den forbindelse, at udgifterne til sådan overførsel afholdes via de gældende finansieringsregler, dvs. delt mellem amt og kommune.

5.1. Det vil være en forudsætning for behandling som vilkår for en betinget dom eller beslutning om anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 49, stk. 2, at den kriminelle stofmisbruger efter en individuel vurdering findes egnet og motiveret til at gennemføre vilkåret. På samme måde som ved afgørelse om samfundstjeneste vil det derimod ikke være en betingelse for idømmelse af en betinget dom eller afgørelse om anbringelse i institution, at den pågældende udtrykkeligt meddeler samtykke til foranstaltningen. At det i den forudgående personundersøgelse, i retten eller over for kriminalforsorgen klart er oplyst, at den pågældende er indforstået hermed, vil imidlertid være en afgørende praktisk forudsætning for, at en betinget dom eller afgørelse om anbringelse

se i institution kan komme på tale. Der henvises til arbejdsgruppens indstilling, kap. 3, pkt. 3.1.1., sammenholdt med kap. 7, pkt. 7.4.

5.2. I arbejdsgruppens kommissorium er det som nævnt lagt til grund, at forsøgsordningen bliver et alternativ til en ubetinget frihedsstraf. I overensstemmelse med arbejdsgruppens indstilling foreslår Justitsministeriet, at forsøgsordningen anvendes i tilfælde, hvor den straf, den kriminelle stofmisbruger ellers måtte påregne at ifalde eller allerede er idømt, er af flere måneders varighed – i almindelighed næppe under 6 måneder og over 1 år. Det er herved taget i betragtning, at behandlingsvilkåret indebærer en indledende døgnbehandlingsperiode af flere måneders varighed efterfulgt af intensive hjælpe- og tilsynsforanstaltninger over en længere periode, jf. her ved pkt. 7 nedenfor.

5.3. Hvad angår den kriminalitet, som forsøgsordningen skal omfatte, sigtes der i første række til berigtelseskriminalitet, f.eks. tyveri, der er begået med henblik på finansiering af stofmisbruget, og hvor behandlingsvilkåret derfor kan formodes at bringe det kriminelle forløb til ophør. Også anden berigtelseskriminalitet og mindre alvorlig narkotikakriminalitet, herunder overtrædelse af lov om euforiserende stoffer på gadeplan, kan tænkes omfattet af forsøgsordningen. Personfarlig kriminalitet forudsættes derimod udelukket fra forsøgsordningens anvendelsesområde.

5.4. Målgruppen for forsøgsordningen vil herefter i praksis som udgangspunkt være yngre, voksne stofmisbrugere, for hvem misbruget har en sådan tyngde, at det har givet anledning til vedholdende berigtelseskriminalitet, som betingede domme med mere traditionelle vilkår har vist sig utilstrækkelige overfor.

6. Spørgsmålet om behandling i stedet for straf vil i reglen blive rejst af anklagemyndigheden, kriminalforsorgen eller forsvareren. I praksis vil det formentlig være det almindeligste, at politiet retter henvendelse til kriminalforsorgen, der herefter tager initiativ til, at sagen rejses.

6.1. I overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger foreslår Justitsministeriet, at der oprettes visitationsudvalg eller lignende bestående af repræsentanter for behandlingsinstitutionerne, kommunerne og kriminalforsorgen i de berørte forsøgsområder. Visitationsudvalget vil herefter skulle foretage en nærmere vurdering af den kriminelle stofmisbru-